

[Energiministoren]

til at afvente og koordinere med EF som angivet i »Energi 2000«.

Det var selvfølgelig primært spørgsmålet om niveauet og timingen for indførelsen af afgifterne i den forbindelse, som skilte parterne. Men forslagsstillerne stod urokkeligt fast på, at afgifterne partout skulle gennemføres her og nu uden smålige hensyn til negative virkninger af dansk enegang.

I lyset heraf var det ikke overraskende, at de oprindelige forslagsstillere vendte sig imod SF. Mens regeringen ikke havde held til at flytte et komma i beslutningsforslag nr. B 52, fik SF tilsyneladende på meget kort tid sat et massivt fingeraftryk på de fælles ændringsforslag.

Det oprindelige beslutningsforslag fra S og R var ikke godt, men med SF's fingeraftryk er det forvandlet til en økonomisk gyser, som med god grund har rejst en storm af kritik fra fagbevægelsen og erhvervslivet. Kritikken er særdeles velbegrunder, og jeg er ikke i tvivl om, at hr. Poul Nielson godt ved, at kritikken ikke, som han har udtalt i pressen – hr. Poul Nielson ynder jo meget ofte at citere presseudtalelser fra ministre, så jeg vil tillade mig her også at gøre det fra hr. Poul Nielson – er »rutineprægede, professionelle overdrivelser«.

Der er da også tegn på, at når hr. Poul Nielson stilles over for konkrete eksempler på forslagens virkninger i praksis, affejes kritikken i stedet med, at lige netop disse virksomheder selvfølgelig ikke skal betale afgiften. Tidligere har det drejet sig om cementproduktionen i Ålborg, og det har drejet sig om 5-6 andre virksomheder rundt omkring. Senest her i dag har vi fået at vide, at olieraffinaderierne heller ikke skal betale. Jeg har endnu ikke hørt hr. Poul Nielson fortælle en virksomhed, der spørger, at de skal betale. Jo, skotøjshandlerne har hr. Poul Nielson fortalt skal betale, men bortset fra det er der ikke nogen produktionsvirksomhed, der har spurgt hr. Poul Nielson, som har fået at vide af hr. Poul Nielson, at de formentlig vil komme til at betale.

Hvad angår den belastning af erhvervslivet, der er indeholdt i beslutningsforslaget, er den af en størrelsesorden, som mærkbart vil forringe de danske virksomheders konkurrenceevne, og hertil kommer, at det bliver mindre attraktivt for udenlandske investorer at foretage investeringer i Danmark. Afgifterne på erhvervslivet er helt uacceptable, så længe der ikke er tale

om en fælles løsning på EF-niveau, der dels vil lette konkurrenceevnespørgsmålet markant, dels vil være anderledes virksomhedsfuld med hensyn til det miljømæssige aspekt.

Specielt i lyset af, der allerede i næste måned ventes et udspil fra EF-Kommissionen, er det ubegribeligt, at man tør sætte arbejdspladser på spil, uden at der globalt set vil være nogen som helst miljømæssig gevinst herved.

Hertil kommer, at den danske enegang ikke vil gøre det lettere at nå til enighed om en fælles løsning i EF, der vil have en anderledes mærkbar effekt. Under den tidligere debat har man fremhævet spørgsmålet om den franske atomkraft, og det er ganske rigtigt, at et af de store problemer under EF-forhandlingerne netop er, hvorledes vi får den franske atomkraftenergi afgiftsbelagt på samme måde som energien fra danske kulfyrede kraftvarmeværker, for hr. Jes Lunde og jeg er jo enige i, at atomkraften også udgør et miljøproblem, men jo mere enegang vi går i afgifterne på CO₂, jo mindre mulighed er der for, at vi i EF finder en løsning, som også omfatter denne type energiproduktion.

Den foreslåede refusionsordning for erhvervslivet vil give betydelige administrative problemer, fordi begge de kriterier, forslagsstillerne har lagt ind om at få refusion, mildt sagt er svævende og inoperative. Det kan da naturligvis forudses, at stort set alle virksomheder vil søge om refusion, og det kan ikke afvises, uanset at vi naturligvis også – som jeg har udtrykt i går – loyalt vil udføre lovgivningen i overensstemmelse med det, beslutningsforslaget siger, at det vil medføre et administrativt kaos. Det vil da ikke hjælpe noget, som hr. Riishøj foreslog i går, at folketingsudvalget skal sidde med alle disse ansøgninger fra samtlige danske produktionsvirksomheder; jeg er sikker på, at administrationen ikke bliver lettet af den grund.

For det andet er det umuligt at afgøre objektivet, hvad der er konkurrencebelastende og nødvendigt energiforbrug, for slet ikke at tale om, hvad der er passende energibesparende foranstaltninger. I forslaget nævnes nogle få eksempler på den type erhverv og virksomheder, der tænkes på, men der gives ikke ret megen vejledning i praksis.

Det er klart, at der i løbet af sommerferien, som hr. Jes Lunde forudsiger jeg skal bruge til at lave dette lovforslag, vil blive brug for at komme tilbage til forslagsstillerne og spørge dem,